

103. GORGONIA FLABELLUM.

GORGONIA reticulata, ramis creberrimis compressis, cortice flavescente lævi, poris simplicibus.

Clus. exot. l. 6. c. 2 & 3. p. 120 & 121. Frutex marinus elegantissimus, & Planta marina retiformis.

Worm. mus. p. 234. Frutex marinus elegantissimus Clusii.

Best. mus. Lochn. tab. 24. Nom. eodem.

Bonann. mus. kirch. p. 266. n. 13. fig. p. 286. Frondipora.

Olear. mus. gottorp. p. 69. t. 35. f. 2. (& 3. ex Clus.) Nom. Wormii.

J. Baub. bist. III. p. 798.

Calceolar. mus. p. 16. icon.

Boerb. ind. alt. p. 6. n. 1, 4, 5, 6. (Certe omnes huc pertinent.)

Petiv. pterigr. tab. 18. f. 8. Epicorallum reticulatum vulgare.

Mercat. metall. arm. 6. c. 20. p. 131. Ifidis Plocamum quartum.

Marsil. bist. mar. p. 100. t. 19. n. 84. seq.

Rumph. amb. VI. p. 224.

Brown. jam. p. 75. n. 1, 2. Keratophytum reticulatum.

Ellis cor. p. 61. tab. 26. fig. k! Ceratophytum flabellum veneris Linnæi.

Torrub. bisp. tab. 10. f. 12. Lithophytum arbo-
reum nigrum.

Turgot mem. instr. tab. 23. fig. D.

Linn. hort. cliff. p. 480. Royen prodr. p. 522.

n. 1. Lithoxylum retiforme, ramis parallele compressis, primordialibus crassioribus.

— *syst.* X. *sp.* 3. *Faun. su.* II. 2222. Gorgonia Flabellum.

Angl. *Sea Fan.* Belg. *Meerminne-* of *Zeewaajer.*

D E S C R I P T I O.

Maxima Flabella dantur, plurium pedum altitudinem æquantia & in insignem latitudinem, pluribus plerumque velut laciniis sparsa, vulgo oblonga. -- E basi explanata, diffusa truncus plerumque unus, depressiusculus vel teres, in plano ramosissimus, ramis subparallelis, interjecto densissimo, æquabili reticulo ab imo ad summum contextis: Ramuli nempe alterni, divaricati, in eodem plano creberrimi, necessario concurrunt coalescuntque. Ramuli omnes compressi. Ex plani reticuli alterutra superficie passim verticaliter eriguntur laciniaè similiter reticulatae, sæpe creberrimæ. Lignum hujus Gorgoniae flexile, corneum, opacitate nigrum, extus tenuiter, in longitudinem striatum. Cortex in truncis tenuis, verum ramulis, crassior, tereti depressiusculam formam conciliat; calcareus, flavus, intus qua ligno instratus est purpurascens; in antiquis speciminibus albicans vel subcinereus. Poris in altera sæpe præsertim reticuli facie crebri, minuti, sine ordine sparsi.

*Huic & duabus præcedentibus Gorgoniis Balani similiaque heterogenea nunquam adhærere observantur, G. Ventilabro autem creberrime.

β. Adferuntur e Mari Americano Flabella, cortice flavissimo, interdum ex parte obscure roseo, (qui forte color vivis naturalis est), utrinque æque poroso; difformia plerumque, sed trun-

trunco æque ac ramis evidentissime pinnatim subdivisis, unde rete oritur magis regulare. Hæc crebro superficiebus exsertant ramulos, accessorique reticula, non verticalia, sed plano majoris reticuli parallela, similiaque & figura & ramorum divisura.—Americana reliqua *Flabella* plerumque difformia sunt, & sæpe corticem passim diffluentem areolasque opplentem exhibent.

Locus: Mare Americanum, Mediterraneum; Septentrionale *Linn. Borlace*; Oceanus Indicus *Rumph.* (unde pulcherrima maximaque adferuntur specimina.)

N O T Æ.

Rumphius hujus, ut videtur, duplicem proposuit varietatem: *Majorem*, quæ in quinque sæpe pedum altitudinem luxuriat, trunco non tereti, sed subangulato, cortice albido, crasso, arenaceo, friabili; hæc circa Promontoria crescit, ubi strenui fluxus & magna saxa sunt. — *Minorem* spithamam non, dicit, exsuperare, e multiplicibus planis compositam, cortice modo albo, modo rubente præditam: crescere autem in duris lapillis, quibus *Amboynensis sinus* & ora *Hittuënsis* abundant. Hæc in *Flabella multiplicia Rumphii*, supra citata, mire quadrant.

Ellisus memorabile hujus *Gorgoniæ* specimen proposuit, in quo, disrupto principalliori trunco, reticuloque alterius lateris, superstites ramuli in fasciæ continuæ, disrupti trunci extrema connectentis speciem confluxere. Specimen ipse vidi, at vix quomodo phænomenon explicari possit dixero. Si per radicem nutrentur *Gorgoniæ*, minime mirum videretur. Sic arteriæ enim, in ani-

animalibus fanguineis, collaterales, intercepto principali trunco, dilatantur; & in arbore, uno latere decorticato, superstes corticalis fascia intumescit. An hic autem, succus nutritius, pro restauranda basi & trunco, e ramis vigentibus refluius, eodem effectu superstites ramulos inundavit? — Non enim, quo Clariss. *Ellisius* phenomenon explicat, animale flumen, a basi adveniens &, rupto trunco, in laterales ramos deflectens concipere possum; Gorgoniam, non animalculorum fabricam, sed *ut simplex*, & *vegetabilium modo crescens animal* mihi met fingere assuetus.

Trunci maximorum Flabellorum, ramulis orbati & politi, sæpe pro *corallio nigro* veneunt. Talem pro corallio nigro in *Museo Calceolar.* p. 9. delineatum videmus. Talem etiam *Conr. Gesnerus* in libello *de lap. fig.* p. 138. nomine *Savalia* proponit.

β. *Gorgonia pinnata.*

105. GORGONIA ACEROSA.

GORGONIA teres ramofo-pinnata, pinnis fetaceis confertis inordinatis diffusis, cortice læviusculo purpurascēte, poris feriato sparfis.

Olear. mus. gottorp. p. 69. tab. 35. n. 1. *Quercus marina* Theophrasti.

Bonann. mus. Kircb. tab. p. 284. n. 2.

Besler. mus. Lochn. tab. 24. *Quercus marina* Theophrasti.

**Pon.*

mina, conchis rupibusque innata *Maffilia* accipit *Clariff. A. Vosmaer.*

Locus: Mare Mediterraneum.

N O T A.

Boccone corticis hujus *Gorgoniæ*, cum cortice *Ididis Cpralii*, similitudine summa delusus; eam crustam primum *Coralii rubri* rudimentum esse, circum corruptum fruticis lignum fortuito adcreutum, putavit. Similiter de Cortice *G. Ceratophytæ*, aliquid pariter similitudinis habente, opinatus est.

124 GORGONIA ANTIPATHES.

GORGONIA fruticans ramosissima erecta, ramis alternis divaricato-ascendentibus; cortice crasso lævi, poris magnis sparsis.

**Lobel. bist.* (1576.) p. 650. Antipathes f. Corallium nigrum Dioscoridis.

C. Baub. pin. p. 366. Corallum nigrum.

J. Baub. bist. III. p. 804. Antipathes f. Corallium nigrum.

Tournef. inst. p. 574. Lithophyton nigrum arbo-
reum.

Boerb. ind. alt. p. 6. n. 7. Keratophyton arbo-
reum nigrum.

*— *act. gall.* 1700. p. 34. *Icon. sec.* Lithophy-
tum Americanum, maximum, cinereum, cor-
tice punctato.

Valentin. Ind. litt. p. 501. tab. 8. f. 1 a. Acca-
baar pohon.

N

Rumph.

Rumph. amb. VI. p. 196. tab. 77! Accabaar itam
feu Corallina nigrum.

Valentyn. Ind. IV. t. 52. n. 51. Epit. pag. 28.
Accarbaarium nigrum.

Seb. tbes. III. tab. 104. n. 2! tab. 107. n. 4. Co-
rallium nigrum.

Linn. syst. X. sp. 4. Gorgonia Antipathes.

Belg. Zwart-koraal. Amboyn. Lobomette. Hi-
toënsibus Hatuebn. Sinic. Titsjiu, feu Lig-
num ferreum.

D E S C R I P T I O.

Frutices erecti, ad duum pluriumve pedum
altitudinem excrecentes, virgultum defoliatum
referentes. *Truncus* brevis, pollice sæpe cras-
sior, plana basi rupibus impactus, in ramos sub-
divisus. *Rami* alterni, diversificato-ascendentes,
quaquaversum sparsi, adtenuato subdivisi, usque
in setaceæ tenuitatis virgâs. *Lignum* rigide cor-
neum, solidum, aterrimum, extus flexuose stria-
tum, teres. *Basis* vero extus cinerea, fere
saxea. *Cortex* basin imosque truncos vestiens te-
nuior, læviusculus, obsoletis striis exaratus; re-
liquum fruticem includit crassissimus, gryseo ci-
neræus, friabilis; lævis, teres, poris ubique mag-
nis, simplicissimis æquidistantibus conspersus.
Tenuissimi rami cortice suo vestiti janco fere
crassiores obtusissimeque terminati observantur.

Locus: Oceanus Indicus *solus*.

N O T Æ.

Quæ cum Corallio nigro vulgò confunditur &
a multis auctoribus pro vero descripta fuit, *Sava-*
lia

lia Maris Mediterranei, truncus magnorum Ventilabrorum, detritis ramis, politus esse solet. Quas in Museis vidi *G. Antipathis* specimina cuncta ex Indico allata erant Oceanò, ubi non infrequens in rupibus submarinis crescit. — *Rampbius* de ea fufe egit. Truncum vulgo digiti, interdum 2 digitorum crassitie & palmari altitudine esse dicit, statim in ramos sparsum, extus flexuose striatum. Substantiam esse atram, e lamellis grossis consolidatis, circuloque cinerascete (in sectione transversa) designatis, compositam. Fragmenta contrita corneum odorem fundere. *In tenuibus ramis passim globulos piperis granum æquantés, intus cavos, tenui constantes cortice, deciduos repèri*; in antiquis vero fruticibus nunquam. Conchas aviculas dictas (*Mytilus hirundo Linn.*) in uno sæpe frutice denas vel duodenas, semper cauda elevata, ramis adhærere solere, sed extracto e mari frutice decidere. Cortice in Marti obductos esse frutices obscure cinereo s. purpurascete, imo sæpe purpureo; si vero viva in Mari Gorgonia tangatur torqueaturve, nigrescere eum. Siccatione pallide cinereum fieri, aërique expositum fatiscere. Antiquos frutices, amissis per vim fluctuum tenuibus ramis atque naturali cortice, passim calcarea Eschara obduci; in perfectis vero, juxta basin, crustam cineream duram & saxosam inveniri, e qua interdum pusilli rami progerminant. Indi melioribus ramis, unctione cum oleo Calappæ & calefactione; in annulos curvatis, pro armillis, brachialibusve utuntur. E rectissimis virgis scepra fiunt. Ipsum Corallium nigrum, æque ac crassa, insigni iisdem medicamento est.

P. S. PALLAS
MEDICINÆ DOCTORIS
Academ. Cæsareæ & Societ. Reg. Anglicæ Sodalis
E L E N C H U S
Z O O P H Y T O R U M

S I S T E N S

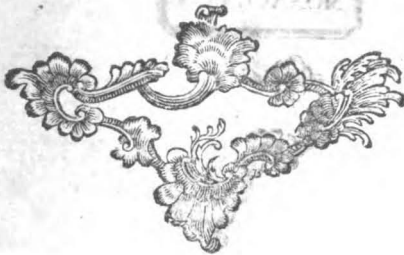
GENERUM ADUMBRATIONES GENERALIO-
RES ET SPECIERUM COGNITARUM
SUCCINCTAS DESCRIPTIONES

C U M

SELECTIS AUCTORUM SYNONYMIS.

*En tibi marini muscum aequoris ———
——— nec non toto quaesita profundo
Et vix ex imis evulsa coralia saxis.*

SANNAZAR.

HAGÆ COMITUM, MDCCLXVI.

Et prostat

FRANCOFURTI ad MOENUM
Apud FRANCISCUM VARRENTRAPP.